

Több szakmunkás- tanuló

Az 1968—1969-es tanévben 111 ezerral több fiatal kezdte meg a tanulást a szakmunkásképző intézetekben, mint tavaly. Az idén tizennyolc helyen összesen 145 új tantermet kap a szakmunkásképző iskolák hálózata. Nyolcvankilenc tantermet már a tanév megkezdéséig átadnak az építők.

Kísérletek a mini- olajvezetékben

Algyő és Százhalombatta között — mint arról lapunkban már beszámoltunk — távvezeték épül. Mielőtt azonban a tervezést megkezdénék az olajipar szakemberei előzetes kísérleteket kezdtek Tápén az elmúlt napokban.

A szegedi olajmedencében kitermelt kőolajat ugyanis új módszerrel kívánják eljuttatni Százhalombattáig a 170 kilométeres csővezetékben. Dr. Szilas A. Pál, a Miskolci Műszaki Egyetem professzora a hagyományosnál jobb, gazdaságosabb megoldást dolgozott ki. Az elmondás szerint a távvezetékbe kerülő olajat előbb felmelegítik, majd lehűtik — ezzel az olajban levő parafin kiválik, nem tapad a cső falára — nem fékezi az olaj mozgását. Az új eljárás alkalmazásával a vezeték szakaszokhoz nem kellene olajmelegítő állomásokat építeni, jelentősen olcsóbb lenne a beruházás.

Az elméletileg és a laboratóriumban bizonyított módszert most természetes körülmények között is kipróbálják: a tápéi I. tankállomás ideiglenes kísérleti füzemé alakították át. Hozzávetőleg 2,5 kilométer hosszúságú körvezetékét készítették, felépítették a melegítő-hűtő berendezést. A körvezetékkel mini-méretűben a nagy távvezeték viszonyait utánozzák.

A Kőolaj és Gázipari Tervező valamint a Siófoki Kőolajvezeték Vállalat mérnökei, technikusai másfél hónapig vizsgálják majd az új

Vetik a fűszerpaprikát

A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat termelési osztályának jelentése szerint megkezdődött a tájkörzet első nagy tavaszi munkája, a magvetés. A gazdaságok mindenütt idejében megkapták a vetőmagot — összesen 166 mázsát —, amelyet korábban az Országos Vetőmagfelügyelőség csírázási próbának vetett alá.

Az összes szaporítóanyagot egyébként a szegedi járásban állították elő.

a rőszkei Kossuth és a ruzsai Szivárvány Termelőszövetkezet földjein.

A legkorábban a tápéi Tiszatáj Tsz-ben készültek el a melegágyak, itt a legelőrehaladottabbak a munkák, de a megye más vidékein is megkezdődött a palántanevelés. Általában tizenöt százalékkal több palántát nevelnek a szükségesnél, esetleg pótlásul, biztonsági tartalékkul, felkészülve arra, hogy belvizek vagy jégverés kipusztulást okozhat.

Nyolcezer holdas lesz az idén a szegedi paprikás táj,

ennyire kötöttek szerződést. Ez valamivel kisebb terület ugyan a tavalyinál, de nagyobb az elmúlt évtized átlagánál. A holdak számának növelése ennél többre már nem cél, inkább arra törekszenek, hogy a termésmennyiséget fokozzák. Ezért

a termeltető vállalat szakemberei azt tanácsolják a közös gazdaságoknak, hogy a holdankénti tőszámot növeljék. Ez nem jelent többletmunkát a művelésnél, viszont feltétlenül az átlaghozam növekedésére vezetne a holdankénti harmincezer tőszám elérése. Ezt már kedvező tapasztalatok igazolják — főleg Békés megyében —, ahol

az ajánlott, legjobb agrotechnikai módszerek alkalmazásával

hatvan mázsán felüli rekord terméseredményt értek el. A legnagyobb területen az idén is a szegedi-mihályteleki Új Élet és a rőszkei Kossuth Termelőszövetkezet telepít fűszernövényt. Mindkét gazdaságban meghaladják majd az ültetvények a félezer holdat.

T. B.

Új feladatkörben

— Azt hiszem, itt eleget tudni sohasem lehet. Ahány ember, annyi kérdés, annyi probléma.

— De hiszen egy évvel ezelőtt, még mielőtt tanácselnöknek választották, sőt még előbb, két évtizeden át szintén emberek gondjaival, sorával foglalkozott. A lakatosból lett gyárigazgató is csak a munkások megnyerésével tudott eleget tenni a kívánalmaknak.

Más jellegű

— Természetesen. S az üzemben szerzett tapasztalatok megkönnyítik ennek az azért egészen más jellegű munkának a végzését. A különbséget előző munkaköröm és a mostani között én is csak azóta látom, mióta ezt csinálom.

Pántya József a múlt évi választások óta végrehajtó bizottsági elnöke a szegedi II. kerületi tanácsnak. A kis műhelyekből tekintélyes üzemmé fejlesztett kéziszerszámgyárban eltöltött húsz év után — tízévi igazgatói ténykedéssel a háta mögött — került jelenlegi funkciójába. A tanácsi munka sem volt ismeretlen előtte, hiszen a városi tanácsban az ipari állandó bizottság elnö-

keként, majd végrehajtó bizottsági tagként is csaknem másfél évtizedig munkálkodott. A lakatos — már gyárigazgató korában — elvégezte a gépipari technikumot, most pedig, túl a negyedik iksten a jogtudományi egyetemre akar beiratkozni.

Beszélgetésünk visszatérő témája a régebbi és az új munka különbsége.

— Ott, a szervezettebb keretek között a legtöbbször döntésekre volt szükség. Persze, ezt a termelés napi követelményei diktálták. Itt a tanács, mint testület dönt a kerület ügyeiben, s a végrehajtó bizottság a döntések megvalósítója, az esetek többségében éppen a tanács tagok és más társadalmi szervek tagjainak közreműködésével.

— De itt van a hivatali munka, ami viszont napi teendővel jár. — Az emberek ügyes-bajos dolgainak igazán nem árt a gyorsaság, a határozott intézkedés. Ebben talán segít a tanácselnöknek az előbbi idők gyakorlata? A szakigazgatási osztályok dolgozóinak egyikénél-másikánál észlelt bürokratikus modor, eljárás faragásában, az intézkedések felelősségvállalásában hasznosak üzemi tapasztalataim. Jó, hogy

e területen két vb-vezető társam már idekerülésem előtt is komoly erőfeszítéseket tett.

Összhangban

A Makó városnak területileg, lélekszámailag is nagyjából megfelelő II. kerületi igazgatása, fejlesztése, társadalmi átalakulásának irányítása speciális és ugyanakkor a 120 ezres Szeged hasonló feladataival koordinált feladatot jelent. Például a Tarjántelep csaknem egy évtizedre szóló új városrészé fejlesztése kerületi, ugyanakkor városi szintű intézkedéseknek egész sorát követeli. Vagy a külső területek: Petőfitelepe, Baktó, Rókus, Béketelepe városiasítása, s ezekkel egy időben Szeged általános iparosítása, fejlesztése — mindez komplex feladatot, s az államigazgatási teendők differenciálásával jár. Az érdekek összhangba hozása sem lebecsülendő feladat.

A célok

— A kerületi tanács az anyagi forrásokat mindig a legfontosabb munkákra használja. Ezek a célok nem lehetnek ellentétesek az egész város érdekeivel. Más esetben viszont mindent megteszünk, hogy a helyi, kerületi szükségletek, kielégítéséhez megnyerjük a városi tanács támogatását, konkrét segítségét.

S Pántya József azt is elmondja, hogy különösen az első hónapokban, hivatali idő előtt és után órák hosszát járta a kerületet, emberekkel, viszonyokkal, lehetőségekkel való ismerkedés céljából. A legtávolabbi utca lakói sem tudnak olyan kérelemmel, problémával előhozakodni, amire a vb-elnök ne tudna válaszolni.

Kondorosi János

Ifjúsági napok

A forradalmi ifjúsági napok programjában Miskolcon rendezik meg a képzőművészeti alkotások és az amatőr filmek versenyt, továbbá a fotópályázatot és kiállítását is. Keszthely a felsőoktatási intézmények kórusait és hangszereket művészeit látja vendégül, Egerben a néptáncosok, népzene-szek tartják bemutatóikat. Debrecenben pedig az egyetemi alkotó körök tagjai vitatják meg új alkotásaikat.

Emlék és program

Stettner Béla monotípiája: 1919 március

A kik nem látták, nem élték, nem harcolták végig; akiknek nincs közvetlen élményük 1919-ről, a forradalmi március huszonegyedikét és a Magyar Tanácsköztársaság 133 napját, már-már hajlamosak egyszerűen történelemnek tekinteni. Tanulásokba és emlékművekbe sűrített történelemnek, amely már messziről szól csak a nemzethez, mint Dózsa felkelése, Petőfiék forradalma. Hiszen tizenkilenc óta is negyvenkilenceszerű fordult már az esztendő, s mind kevesebb és mind fáradtabb, aki még közvetlen élményekből emlékezhet. Ráadásul semmit sem öitek, gyilkoltak, perzsáltak fehér hóhérok és propagandisták annyit és olyan szenvedéllyel, mint 1919 proletárforradalmának és munkáshatalmának emléket a rákövetkező huszonöt esztendő, fáradhatatlanul gonosz terror idején. És ha még ehhez hozzáadjuk azt is, hogy miként március 15 áthajlik március 21-be, az első magyar proletárforradalom is április 4-hez ível történetileg, talán logikusnak is tetszik mindez: 1919. március 21. történelmünk egyik legszebb lapja, a forradalmi tavasz egyik legfényesebbike, melynek most is végtelen tisztelettel, koszorúkkal, ünnepi beszédekkel méltatjuk emlékét.

Egy latin-amerikai elvtárs, a Bolíviai Kommunista Párt főtitkára társaságában döböntem rá nemrégiben, hogy milyen furcsa és igazságtalan így egymagában ez a szemlélet. Köszöntőt mondott ő is azon a baráti estén, amit a konzultatív találkozóról Szegedre látogatott latin-amerikai pártküldöttség tiszteletére rendeztek, s egyszerűen csak 1919-ről kezdett beszélni, a mi március huszonegyedikéről, október első testvéréről. Nem úgy, mint legtöbbször mi is, történelmi tárgyilagossággal, vagy lelkesült pátosszal, hanem valami csodálatosan szenvedélyes, igaz óhajattal. Nem negyvenkilenc év messzeségéből idézte, hanem szinte a jövő képe, történelmi tablójaként. 1919 tanulságait nem tapasztalatokba, értékrendbe merevedett elemzésbe foglalta, hanem programmá fogalmazta. Hiszen az ő életében, harcában, pártjának programjában 1917 és 1919 nemcsak jubileum, hanem holnap is.

Sokat gondolkoztam azóta ennek a lelkesült, kemény, sokat próbált forradalmárnak a szavain. Egy felismeréssel gazdagabb lettem belőlük. Nevezetesen azzal, hogy bár elméletileg mindig tudtuk és mondtuk, hogy 1919 itt munkál felszabadult életünkben, új forradalmunkban, az érzések nehezen íveltek át a harminc-negyven-negyvenkilenc éveken. Csak ritka pillanatokban éreztük, éreztük, hogy 1919 nemcsak múlt, nemcsak történelem, hanem a legmaibb jelen is. A legszigorúbb történelmi folytonosság. A második, a győztes és maradandó proletárforradalomban így él, így munkál 1919.

Nem tudnák szebbet mondani a naptár szerint holnap esedékes ünnepéről, mint hogy még egyszer idézem a bolíviai elvtársat, aki valahogy így fogalmazott: a világ elnyomott, forradalmára készülő népei holnapjukat kovácsolják 1917 és 1919 történelmi lapjainak tanulságaiból... tiszteletüknél és csodálatuknál, melyekkel ezekre a dátumokra gondolnak, csak hittük és elszántságuk nagyobb: hogy ez a forradalmat érlelő század náluk is meghozza az osztályharc új időszakítását.

Sz. SIMON ISTVÁN

Emlékezés Szegeden március 21-re

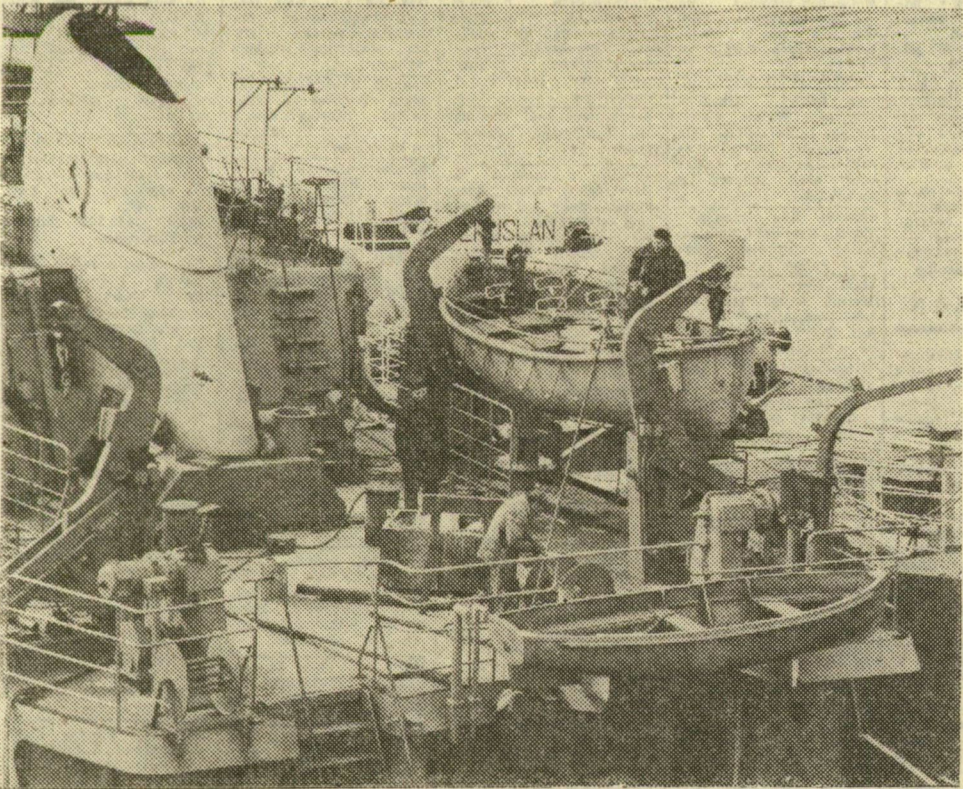
Az első magyar proletárforradalom győzelmének, az 1919-es Magyar Tanácsköztársaság kikiáltása 49. évfordulójának alkalmából emlékünnepséget rendez Szegeden ma, március 20-án délután fél 3 órakor a Szegedi Ruhagyár kultúrtermében a Magyar Szocialista Munkáspárt Szeged városi bizottsága, Szeged m. j. városi tanácsa és a Szakszervezetek Megyei Tanácsa. Ünnepi beszédet dr. Antalffy György egyetemi tanár, az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottságának tagja mond.

Ugyancsak ma szegedi általános, középiskolákban és az egyetemen 1919. március 21-e egykori harcosai, a forradalmi mozgalom veteránjai találkozhatnak úttörőkkel és KISZ-istákkal.

Az évforduló napján, 21-én, csütörtök délután 3 órakor a Magyar Szocialista Munkáspárt Szeged városi bizottsága, Szeged m. j. városi tanácsa és a Szakszervezetek Megyei Tanácsa koszorúzási ünnepséget rendez a Magyar Tanácsköztársaság szegedi emlékművénél.

SZERDA,
1968. MÁRCIUS 20.

DEL-MAGYARORSZAG 3

MTI Foto — Bara István felvétele

Neve: Oszmusszar Sikeresen kezdte az évet a Magyar Hajó- és Darugár. Az anyalföldi gyáregységben még a téli hideg napokon sem voltak anyagellátási zavarok. A hideg egyetlen nap kiesést sem okozott. Az első félévben több hajó és úszódaru keresztelésére és átadására kerülhet így sor. A képen látható hajó már nevet kapott: Oszmusszarnak hívják, s szovjet megrendelésre készült.